

Hayat

– HÂLimce · 10 Temmuz 2012

Çocukken de dersmiş hayat,Çocuktum... dinleyemedim.Aklım büyüttü de beni,Ben büyüdüm diyemedim.Şimdi...Derse geç kalmış bir öğrencinin,Telaş dolu mahcubiyetiyle bakıyorum hayata,Ve dinliyorum.Anlamaya çalışıyorum,Yarım yamalak.Anladığım değişiyor zamanla,Bildiklerimse muğlak.Neye yarıyor bilmek,Şaşıyorum.Bilemezken mutluydum,Bildikçe mutsuzlaşıyorum.Gülen mutlu sanırdım,Gizlice ağlarmış.Kaç kere düştüm, yaralandım, Yarayı tanırdım...Ama yaranın da gizlisi varmış.Çile neydi bilmezdim,Neydi hüznün !Hayat ressammış, Tuâlmış yüzün.Ömre dair bir anlamı varmış,Baharın güzün.Yazın bedeliymiş kış.Ve bir anlık bakış,Bir ömür yanmanın bedeli.Ondan aşkı soranlara;"Neden bu haldeyim sanıyorsunuz !" Dermiş deli.Ölüm doğumla doğarmış,Gündüzün gecesi varmış. Her şey zıddına gebeymiş,Dümdüz değilmiş ki doğru,Hayat denen engebeymiş.Ve her ölen,Gömülmezmiş meselâ.Karşılıksız sevene,Yaşarken okunurmuş Selâ.Ve hayat;"...Elestu bi rabbikum... Galu belâ..."HÂLimce...27.06.2010 – 20:45